

124 Herfstkleuren

Is het niet schitterend?

Ik bedoel 'het bos' in de maand november.

Het zijn dezelfde bomen als in januari.

Het zijn dezelfde bomen als in april en mei.

Het zijn dezelfde bomen als in de maand augustus.

Maar die "dezelfde" bomen krijgen steeds een ander rokje.

Of moet ik zeggen 'een andere muts'?

Want van onder blijven die bomen hetzelfde.

Ik bedoel dan de stam van de boom.

Alhoewel, die stam wordt elk jaar één ring dikker.

Moest je het nog nooit gedaan hebben,

dit moet er ooit van komen:

zoek in een bos een omgezaagde boom

en tel de ringen.

Nu weet je hoe oud de boom geworden is.

Elke ring betekent één jaar.

Tel je tweeëndertig ringen...

dan is die boom tweeëndertig jaar oud.

Maar nu terug naar die muts van de boom,

de kruin dus.

Bij de loofbomen ben ik in november echt

onder de indruk van zoveel mooie kleuren:

rood in alle "roden",

allerlei soorten geel,

verder goud, oranje, bruin...

Kunstschilders en kunstfotografen genieten ervan.

Maar jij kunt er ook van genieten

als je je ogen opendoet.

In de periode april-mei komen er piepkleine blaadjes

in geweldig mooi fris groen.

In een mum van tijd groeien de blaadjes op,

ze zijn heel korte tijd "tieners", dan "adolescenten" en

hup ... volwassen blaadjes.

Ze moeten zich haasten, want ze leven niet lang.

Maar voor ze naar beneden vallen, uitgehongerd, dood,

krijgen ze nog een prachtig kleurtje.

Het is toch weer onze grote God, die het allemaal zo mooi

heeft uitgevonden,

speciaal om de mensen ervan te laten genieten.

In de winter staan de loofbomen helemaal in hun blootje.

Geen kleur te bespeuren.

Toch vind ik die blote bomen ook mooi.

Ik herinner me dat we in de klas winterbomen moesten tekenen.

Gemakkelijk vond ik het niet.

Maar er zijn bomen, die zich schamen.

Zij houden hun kleren netjes aan.

Het zijn de dennen en de sparren.

Hun kleren hebben steeds iets met groen.

Kwestie van smaak.

Bomen zijn dus niet modegevoelig.

Zelf hou ik, tenminste,

als ik met de auto of met de fiets ben,

het liefst van groen.

Oranje vind ik niet erg,

als het licht net op oranje sprong.

Aan teveel rood heb ik ronduit een hekel.

Dat duurt me te lang.

© Tonny Appermont

125 Wandelen

Wil je graag van alles en nog wat zien?

Wil je graag heerlijke geuren ruiken?

Wil je graag je hond een plezier doen?

Wil je graag samen met iemand op stap gaan?

Wil je graag geluiden horen, die je misschien nog niet kent?

Wil je graag een frisse neus ophalen?

Wil je gewoon ongedwongen genieten?

Wil je iets doen dat prettig is, maar niets kost?

Natuurlijk weet jij het antwoord,
want je hebt de titel van dit verhaal gelezen.
Maar zou je het ook weten zonder die titel?

Het antwoord is inderdaad "wandelen".
Heel wat mensen zijn in een wandelclub.
Ze gaan om de zoveel dagen of weken wandelen,
telkens op een andere plaats,
en ze volgen dan de route, die uitgestippeld werd.

Ik zit niet in een wandelclub.
Soms maak ik een wandeling met mijn vrouw,
maar veel meer dan met mijn vrouw
ga ik wandelen met de hond.
Bobby vindt wandelen zowat het leukste wat er bestaat
op de wereld.
Hij geniet onderweg van grassprietjes, muurtjes,

boompjes, bloempjes, diertjes.

Hij snuffelt werkelijk overal aan.

Mijn hondenwandeling is er dan ook één met stops.

Het lijkt meer op de processie van Echternach,
dan op een "fikse wandeling".

Ik vind het niet erg.

Als de hond het leuk vindt, vind ik het ook leuk.

Nu wil je natuurlijk weten waarom ik die
processie van Echternach erbij haal.

In de jaarlijkse processie van Echternach
worden de voeten van de deelnemers aan elkaar
vastgemaakt met witte zakdoeken.

Ze komen dan al springend, eerst op de linkervoet,
dan op de rechervoet, vooruit.

De grote mensen, die eraan meedoen, lijken die dag
dus heel erg op een stel pleziermakende kinderen.

Vroeger ging het er nog fantasierijker aan toe in die processie.

Je mocht wel vooruit, maar je moest telkens ook achteruit.

Je zette twee passen naar voor, maar doen deed je
één pas naar achteren. Netjes in de maat natuurlijk.

Je kwam wel op je eindbestemming,
maar het was een hele klus.

En of je onderweg nog tijd had om te

kijken - ruiken

weet ik niet.

Het lijkt me wel dat de meeste mensen van deze

"wandeling" genoten en plezier maakten.

Anders zouden ze niet meedoen met de "processie".

Ik ga dus wandelen met de hond,

niks processie voor mij.

En als de hond te lang blijft "genieten" van zijn muurtje,

paaltje en zelfs van een kakje van een eerder voorbijkomend hondje,

dan zeg ik:

"Genoeg Bobby, we wandelen verder."

In de Bijbel staat: "Henoeh wandelde met God."

Meer weten we van die brave man niet,

maar ik vind het wel een geweldig idee.

Dus ik probeer ook te wandelen met God.

Dat is heel wat anders dan wandelen met Bobby.

Met God wandelen kun je dag en nacht,

in de natuur, maar ook in de huiskamer,

in regen en in zonneschijn,

in goede en slechte dagen,

in ziekte en gezondheid,

in je woorden en in je daden.

Ken jij dat? Wandelen met God?

Ja? Fijn.

Neen?

Dan moet je het zeker eens uitproberen.

© Tonny Appermont

126 Uitgeslapen

Het is nog maar net 6 uur ('s morgens).

Toch ben ik al bezig. Aan de computer.

Ik wil mijn verhaal kwijt.

In de keuken loopt de koffie door.

Het pruttelt.

Het ruikt lekker.

De verwarmingsketel is net wakker geworden.

Hij stuurt warm water in de radiatoren.

Het huis warmt lekker op.

Toen ik wakker werd,

zag ik dat de klok stond op 5:55

Moest ik nog blijven liggen?

Even nadenken?

Gisterenavond was ik moe.
Ik lag al in bed vóór tien uur.
Logisch dat ik zo vroeg wakker word.
Ik ben klaar wakker, dus sta ik op.
Ik ben, zoals dat heet, uitgeslapen.

Mijn gedachten zijn fris.
Ik heb geen zwaar hoofd.
Geen pijn aan mijn rug.
Nergens pijn.
Laat de anderen nog maar wat in bed liggen.

Alles is rustig in huis.
Ik wil dadelijk nog een beetje lezen in mijn Bijbel.
Ik lees momenteel de kleine profeten.
Het zijn er twaalf.
Maar ik lees telkens het verhaal
van één kleine profeet.
Of ik lees een half verhaal van een kleine profeet.
Waren die profeten klein?
Ik denk dat ze niet kleiner waren
dan de andere mensen,
maar wij noemen ze kleine profeten,
omdat ze niet veel plaats nodig hebben in de Bijbel.

De grote profeten, Jesaja, Jeremia en nog andere groten kwamen niet toe met tien bladzijden.

Sommige kleine profeten hebben nogal gekke namen.

Anderen klinken heel gewoon, want veel mensen van nu kregen de naam mee van een kleine profeet.

Ken je ze?

Hozea, Joël, Amos, Obadja, Jona,
Micha, Nahum, Habakuk, Sefanja,
Haggai, Zacharia, Maleachi.

Je vindt die twaalf boeken van het Oude Testament achteraan.

Het zijn dus de laatste twaalf boeken van het OT.

Weet je wat ze gemeen hadden,
die Bijbelboekschrijvers?

Ze waren uitgeslapen.

En weet je wat ik nu ga doen?

Lezen.

In de Bijbel.

Ik wil weten wat die kleine profeten te vertellen hadden.

En ik wil weten of er iets bij is voor mij.

Want ik leer graag bij.

Ik leer graag over de Here God.

Ik ben al voorbij de 62.

Maar ik weet nog lang niet alles.

Vandaar.

© Tonny Appermont

127 Inkt

Vroeger vond je in elk huis een pot met inkt.

Die inkt had men nodig om brieven te schrijven.

Die brieven zagen er keurig uit.

Je moest er immers voor zorgen,

dat de geadresseerde, dus de ontvanger van de brief,

kon lezen wat je geschreven had.

Schrijven met inkt was niet zo eenvoudig.

Als je niet oplette, kreeg je een lelijke inktvlek op je blad.

Je moest dan helemaal opnieuw beginnen.

Maar alleen dommeriken maakten inktvlekken.

Immers, je wist hoe je moest schrijven zonder vlekken.

Dat had je immers op school geleerd.

Ik ook.

Ik kreeg van de meester een pen.

Die pen ging in de penhouder.

Je stak die pen in de inktpot,

niet te diep.

Dan kon je een woord of vijf schrijven,

daarna moest je de pen weer terug in de inkt dopen.

Schrijven was dus een werkje,

dat de nodige inspanning vroeg.

De kinderen nu kennen die inktpot van vroeger niet.

Zij schrijven met een balpen of misschien met een vulpen.

De inkt in de balpen werd in de fabriek erin gedaan.

De inkt van de vulpen zit in kleine plastieken buisjes.

Geen geknoei meer.

Dat heet "vooruitgang".

Ik schrijf mijn verhalen op de computer.

Ik gebruik helemaal geen inkt.

En als jij mijn verhaal wilt lezen,

zie je geen inkt.

Alleen als je het verhaal wilt afdrukken,

dan verbruikt je printer inkt.

Ofwel is dat vloeibare inkt,

ofwel is het poeder inkt.

Wat ik me heel goed herinner?

Inkt op de verkeerde plaats is vies.

Als ik inkt op mijn kleren kreeg,

wist ik dat mijn mama niet tevreden was.

En als ik inkt op mijn vingers kreeg,

was ik niet tevreden,

want die inkt ging er heel moeilijk af.

Je voelt me al komen.

Hier is het:

vind je ook iets over "inkt" in de Bijbel?

Jawel hoor.

Op verschillende plaatsen zelfs.

Maar ik haal er één tekst uit.

Het is Paulus die het schrijft in zijn

tweede brief van de christenen van Korinte.

Hoofdstuk 3 vers 3.

Hij zegt tegen de christenen dat ze
een brief van Christus zijn,
niet met inkt geschreven,
maar met de Geest van de levende God.
door de Heilige Geest geschreven, niet op papier,
maar in hun hart.

Ik ben dus ook een brief van God
voor jou.

Lees mij maar.

God heeft niet met inkt op mij geschreven,
geen tattoos dus op mijn armen, benen,
buik of rug,
maar Hij heeft in mijn hart geschreven.

Wat Hij geschreven heeft?

Dat moet jij lezen.

Je komt erachter als je mij leert kennen,
als je met mij praat...

Rare praat?

Ik kan er ook niet aan doen.

Het staat zo in 2 Kor. 3:3.

© Tonny Appermont

128 Betalen

Mama loopt in de supermarkt met haar winkelkarretje.

Ze doet boodschappen voor enkele dagen.

Ze passeert een hele resem producten.

Gelukkig neemt ze niet alles mee.

Geen sterke drank, geen papieren tafellakens,
geen onnozele tijdschriften, geen vieze smeerboter...

Wat ze wel meeneemt?

Brood, vlees, groenten, fruit, cornflakes,
wafels, koffie, kruiden, spaghetti, rijst...

Nog veel meer.

Als mama aan de kassa komt, ligt haar karretje
vol tot bovenaan.

Gelukkig kan mama auto rijden,
want zoveel spullen kan je niet zomaar sjouwen.

Gelukkig zijn auto's voorzien van een flinke koffer.

Maar zover is mama nog niet.

Eerst aanschuiven.

Bij de kassa.

Mama moet immers nog betalen.

Of mama een flauw idee heeft hoeveel ze moet betalen?

Maakt ze zich zorgen dat ze wel geld genoeg op zak heeft?

Mama heeft wel geld op zak.

Enkele briefjes van vijf en twee keer tien euro.

Niet genoeg om de rekening te betalen.

Maar mama gebruikt die biljetten niet.

Ze betaalt met haar kaart.

Heel handig.

Als de juffrouw van de kassa even later aan mama

het te betalen bedrag zegt,

steekt mama haar bankkaart in het gleufje.

Nu nog even de pincode.

Klaar.

"Bedankt", zegt de kassajuffrouw.

"En nog een goed weekend".

Ik vind het allemaal heel vreemd.

Mama betaalt dus zonder geld.

Maar mama zegt dat het geld van haar rekening af gaat.

Het omgekeerde werkt ook.

Als mama geld verdient, wordt het geld op haar rekening gezet.

Dan krijgt mama dus ook geen (liquide) geld in haar handen.

Een gekke wereld.

Maar het heeft zeker ook zijn voordeel.

Geen geld in je portemonnee.

Dan kan niemand je geld afpakken.

En toch heb je altijd geld bij.

Mijn papa betaalt meestal met zijn smartphone.

Hij heeft zelfs geen bankkaart nodig.

Ik vraag me af hoe ik later moet betalen,

als ik eens groot ben.

Met mijn vingerafdrukken?

Met mijn ogen?

Met mijn pols?

En wie weet, geld wordt misschien

helemaal afgeschaft.

In de Bijbel staat er in het laatste boek,

het boek Openbaringen,

een merkwaardig vers in hoofdstuk 13.

Het gaat niet over geld, maar wel over

kopen en verkopen.

Dus over "betalen".

Daar staat:

"Het tweede beest liet een teken zetten
op de rechterhand of op het voorhoofd
van alle mensen.

Iedereen kreeg zo een teken:

jong en oud, rijk en arm,

slaven en vrije mensen.

Alleen mensen met dat teken
mochten nog dingen kopen of verkopen."

Zo ver is het nog niet.

Niemand weet wat er precies in de toekomst
zal gebeuren.

En dat hoeft ook niet.

Dat weet alleen God zelf.

© Tonny Appermont

129 Dief

Wat zou het leven een stuk aangenamer zijn,
mocht er niet gestolen worden.

Bijna alle mensen zouden er beter bij worden.

Geen dieven meer in de gevangenis.

Geen onthutste mensen,

die hun huis overhoop terugvinden,

als er dieven in huis zijn geweest.

Geen zoektochten meer naar sleutels,

want die zijn niet meer nodig,

als er geen dieven zijn.

Geen kapotte autoruiten meer,

omdat dieven de GPS, de airbag

of een achtergebleven handtas stalen.

Mochten er geen dieven meer zijn,

zouden er ook mensen hun werk kwijtraken:

de sleutelmakers, de mensen die

alarminstallaties bouwen of plaatsen,

de cipers, die de dieven moeten bewaken.

In de tien geboden staat:

"gij zult niet stelen".

God wil niet, dat we dingen pakken,

die ons niet toebehoren.

Sterker nog:

In de Efeziërsbrief staat:

"Wie een dief was, moet ophouden met stelen.

Hij moet zich liever inspannen om eerlijk werk

te doen.

Met geld dat je verdient, kun je arme mensen helpen."

Jij weet toch dat meisjes en vrouwen

ook kunnen stelen?

Zo een meisje is geen dief, maar een dievegge.

Zo een vrouw is geen dief, maar een dievegge.

Vind je het een lelijk woord?

Ik ook.

Ik wil geen dief zijn.

Ik wil niet dat mijn zoon een dief is.

En ik wil niet dat mijn vrouw een dievegge is.

En ik wil ook niet dat mijn dochter een dievegge is.

En ik wil ook niet dat er dieven bij mij inbreken.

Weet je wat ik doe?

Precies. De deur sluiten.

Of dat helpt?

Ik denk het wel.

Maar dieven breken deuren en ramen toch open.

Foei.

Daarom maak je het de dieven best zo moeilijk mogelijk.

Ze gaan dan elders stelen,

waar het gemakkelijker gaat.

Maar... en jammer genoeg geldt:

uiteindelijk krijgt bijna iedereen ooit, één maal of

meerdere malen, in zijn leven

af te rekenen met dieven, met oneerlijke mensen.

Portefeuille gestolen.

Handtas weg.

Fiets gestolen.

Bedrogen door een oneerlijke zakenman.

In aanraking gekomen met een oplichter.

Bedrogen op internet.

Het lijstje kan nog veel langer.

Gelukkig is God wel eerlijk.

In wat Hij doet.

In wat Hij zegt.

Wat Hij zegt, vind je in de Bijbel.

Ik lees daar volgende woorden:

"Als de Heer de stad niet bewaakt,

tevergeefs waakt de wachter."

Een sleutel op de deur? Prima.

Ramen dicht? Prima.

Alles beveiligen? Prima.

Maar niet vergeten de Here God
te vragen voor bescherming
(te bidden om bescherming).

Immers...

Hoe stond het alweer in de Bijbel?

O ja.

"Als de Heer de stad niet bewaakt,
tevergeefs waakt de wachter."

Je vindt het in Psalm 127 vers 1.

© Tonny Appermont

130 Dutje

Een dutje in de namiddag kan wonderen doen.

Tien minuten de ogen dichtdoen en je voelt jezelf
stukken beter.

Natuurlijk mag je dat dutje niet doen,
terwijl je achter het stuur zit.

Ook niet als je in de trein zit, want
dan moet je ervoor zorgen dat je op tijd wakker

wordt, want anders zit je te ver
en zit je met een probleem.
Ik heb het één keer voor gehad.

Ik kwam van Antwerpen.
Ik viel in slaap in de trein.
Geen probleem, want ik word dan
toch regelmatig wakker.

Elke halte:
"Ding - dong. Dames en heren,
wij komen aan in het station van Geel.
Station van Geel."

Die keer niet dus.
Ik keek naar buiten en het had iets
onheilspellend.
Ik kende deze omgeving niet.
Deze vragen kwamen naar boven:

Waar zit ik?
Wat doe ik hier?
Hoe laat is het?

Achter mij lag Leopoldsburg.

Dat station ken ik heel goed.
Voor mij lag er een stopplaats,
dus geen station,
maar een doodgewone stopplaats.

Ik ben er afgestapt.

Geen kat te zien.

Dan maar wachten op de trein
richting Antwerpen.

Een eenvoudige blik op het klokje
van mijn GSM vertelde mij weeral
slecht nieuws.

De trein naar Antwerpen was een paar
minuten eerder gepasseerd.

Dus wachten geblazen.

Bijna een uur.

In de regen.

De schuilhokjes van de NMBS zijn
geen luxetentjes.

De tijd vliegt.

Maar niet altijd.

In dit geval vloog de tijd niet.

Gelukkig kwam de trein richting Antwerpen.

Bijna een uur stond ik in de kou.

Toen moest ik het nog eens uitleggen
aan de treinbegeleidster.

Immers mijn abonnement was voor het
traject Leopoldsburg-Antwerpen.

"Sorry mevrouw,
ik was in slaap gevallen."

"Kan gebeuren, is niet zo slim."

"Zal niet meer voorkomen."

Het is me maar één keer overkomen.

Een ezel stoot zich ook niet twee keer
aan dezelfde steen.

Ik hou dus van dutjes,
maar niet op het verkeerde moment
op de verkeerde plaats.

Dus geldt voor jullie:
niet in de klas lekker wegdromen
op je stoel en dan een uiltje vangen.

Wel even heerlijk op de bank
(de canapé dus)

een dutje doen.

Kinderen vinden het maar niks,
maar papa, mama, oma en opa houden er van.
Laat ze rustig even dutten!

In Johannes 17 lees je het
"hogepriesterlijk gebed".
Het is het gebed dat de Here Jezus bidt,
vlak voor Hij wordt gevangen genomen.
Hij vroeg aan enkele van zijn discipelen
om met Hem te waken en te bidden.

Ze vielen echter in slaap.
Ze deden een dutje
op het verkeerde moment
en op de verkeerde plaats.
Ik ben dus niet de enige.

© Tonny Appermont

131 Opnieuw

Het was herfstvakantie.
Dus had ik wat extra tijd.

Extra tijd = leuke tijd.

Tijd om bladeren op te ruimen.

Tijd om dingen te doen die bleven liggen.

Maar ook tijd om te lezen.

Lezen hoort bij mijn gewone rituelen.

Lezen in de Bijbel, lezen in tijdschriften.

Van de week las ik een boek van

C. De Kinder.

"Jan Zonder Vrees."

Ken je hem?

De hertog van Bourgondië,

zoon van Filips de Stoute,

geboren in Dijon.

Nu kennen jullie waarschijnlijk

die stad Dijon.

Heel beroemd is de "moutarde de Dijon",

dat is dus mosterd.

Als je het mij vraagt: lekkere mosterd.

En als je naar het Zuiden rijdt,

vergeet niet om ooit een bezoek te brengen

aan die mooie stad Dijon.

Immers, je vindt er prachtige paleizen,

mooie huizen in vakwerk.

Echt de moeite waard!

In mijn boek "Jan Zonder Vrees"
gaat het ook over die beroemde hertog,
maar de hoofdpersoon is een andere
Jan Zonder Vrees,
Jan uit het Krabbenstraatje van Antwerpen,
de kleinzoon van moeder Neeltje.

En of ik het een leuk boek vind?

Ja, hoor, want ik had het boek enkele
jaren geleden al eens gelezen.

Ik vond het toen zo leuk, dat ik nu dacht:

"Hoe ging dat verhaal met die sterke Jan weer?"

Ik las het boek dus opnieuw en ik heb er
geen spijt van.

Wat ik zo leuk vind aan Jan Zonder Vrees
uit het Krabbenstraatje?

Zijn gevoel voor rechtvaardigheid,

zijn hart voor de verdrukten,

zijn zorg voor de armen,

zijn karakter,

zijn afkeer voor profiteurs,

zijn afkeer voor mensen die macht misbruiken.

Hij heeft dus iets "edels".

Ik hoop dat jij een beetje lijkt op die Jan.

Heb jij ook al boeken gelezen?

Misschien een goed idee om er één opnieuw te lezen.

Dan geniet je misschien nog meer van het boek,
dan toen je dat boek voor het eerst las.

Weet je wat gek is?

In de Bijbel lees ik sommige verhalen
niet voor de tweede, vijfde of achtste maal,
maar voor de vijftwintigste keer
en nog vind ik er nieuwe dingen in.

Dat zijn wat men noemt:

"sprekende verhalen".

Ze bestaan echt!

Opnieuw is niet altijd leuk.

Zo is "blijven zitten" niet leuk.

Of opnieuw je document moeten intypen,
omdat je het per ongeluk gewist had.

Maar "opnieuw" is vaak noodzakelijk.

Eer je liedjes op de piano kunt spelen,

moet je ontzettend dikwijls opnieuw beginnen.

Eer je kon fietsen, moest je ook
telkens weer opnieuw beginnen.

Ik denk ook aan de tekst van het liedje "Opnieuw":

'Opnieuw, opnieuw,
begin maar weer opnieuw.
Volgende keer... gaat het beter.
Zeker weten!'

Deed je het mis?
Geef de moed niet op.
En begin maar opnieuw.
Ik doe dat ook zo.

© Tonny Appermont

132 Licht

"Laat je zien, anders ben je gezien."
Ken je die uitspraak?
Als je je in het donker in het verkeer waagt
en je hebt donkere kleren aan,
je gebruikt geen fluoasje,
je hebt geen lichtje bij,

dan zien de automobilisten je veel te slecht
of zelfs helemaal niet,
dan zien de fietsers je veel te laat.
Het is levensgevaarlijk.

Ik hoop dat jouw fiets in orde is,
dat er lichten op zitten, die werken,
zowel vooraan als achteraan.
Het is echt nodig in de donkere dagen van het jaar.
De maanden november, december, januari
zijn donker, want de zon komt laat op
en gaat al vroeg onder.

Als ik 's avonds ga wandelen met de hond,
heb ik een zaklamp bij.
De hond geniet ervan als hij ook kan zien,
waaraan hij snuffelt.
Maar ik weet zelf ook heel graag waar ik loop.
In het bos is het erg donker
en de zaklamp komt goed van pas.
En als er een auto komt in het donker,
schijn ik met mijn zaklamp op de witte hond.
Die wordt niet omver gereden.

Sommige mensen vinden het leuk
om hun hond te voorzien van een
rood flikkerend achterlicht.

Ze maken dat lichtje vast
aan de halsband van hun hondje.

Ik vind dat zo een hondje thuis hoort
op een attractie van een kerstmarkt.

O ja, vraag eens aan papa en mama
of ze in de auto een fluojasje hebben.
Dat is verplicht.

Als de auto in panne valt,
en je bevindt je op de autostrade,
dan moet je dat jasje aandoen.
Eén zulk jasje MOET in de auto liggen.

Jezus vraagt je om een lichtje te zijn
voor de andere mensen.
Jij gaat schijnen als Hij in je is.

In het kinderkerstliedje
"Kaarsjes in de nacht" staat het zo:

"Ik (Jezus) wil jou een lichtje doen zijn,
lichtje doen zijn, lichtje doen zijn.
Ik wil jou een lichtje doen zijn
als je Mij maar volgt."

En in een ander liedje zingen we:

"Laat zo je licht maar schijnen
bij alles wat je doet,
zodat de mensen zeggen:
God is goed".

Handig dat de mensen jouw licht zien,
want wie loopt er nu graag in het donker?

© Tonny Appermont

133 Vuur

Niet zo gek ver van hier
ligt er een enorme stapel.
Ik kan moeilijk inschatten hoe hoog
die houtstapel is.
Ik vermoed toch wel een meter of zes.

Die houtstapel ligt er natuurlijk niet zo maar.

Elk jaar weer bouwen enkele enthousiastelingen
aan een berg hout.

Hoe hoger hoe liever.

Ik zie regelmatig een grote machine
met machtige armen, die de nieuwe aangebrachte
takken bovenop de berg bijgoot.

Vanavond is het zover.

Dan wordt het vuur aangebracht,
het Sint-Maartensvuur.

Het is vandaag immers 10 november.

Ik heb geen flauw idee waar het vandaan komt,
dus zoek het op.

Twintig jaar geleden zou ik het opzoeken
in een encyclopedie.

Nu ga ik even zoeken op internet.

Momentje.

Ik ben zo terug.

Hier ben ik weer.

Ik las dat het het allemaal niet zo duidelijk is.

Sint-Maarten was Martinus van Tours.

Hij stierf op 8 november 397 en werd op

11 november begraven.

Dat is dus al heel lang geleden,
Hij stond bekend om zijn vrijgevigheid.
Om hem te "eren" werden er op 11 november
kleinigheden aan de kinderen gegeven.
Op sommige plaatsen gaan kinderen nu nog
met lampionnen langs de deuren,
ze zingen liedjes in ruil voor snoep.
In veel scholen maken kinderen
een Sint-Maartenslantaarn.

Bij ons maakt men dus aan de vooravond
van 11 november een vreugdevuur.
Iedereen kan zich warmen aan het vuur,
er zijn lekkernijen.

Ik vond een heel oud liedje:

"Stoockt vier, maectt vier:
Sinte Marten komt hier
Met syne bloote armen
Hij soude hem gheerne warmen?"

Ik vond nog een liedje:

Sinte Sinte Maarten
De koeien dragen staarten

De koeien dragen horens
De kerken dragen torens
De torens dragen klokken
De meisjes dragen rokken
De jongens dragen broeken
Oude wijven die veel kijken
dragen schorteldoeken

Ik ken de melodie van die liedjes niet,
de teksten vind ik eigenlijk maar niks.
Ik denk liever terug aan de voorlaatste dag
dag van onze zomerkampen.
Vaak maakten wij dan een kampvuur.
Lekker gezellig rond het vuur zitten,
pannenkoeken eten, warme chocolademelk,
lekker praten met elkaar,
maar ook getuigenissen delen in de groep,
kampvuurliedjes zingen en natuurlijk
zeker ook liedjes tot eer van God.
Ik herinner mij heel goed dit lied:

"Een vonk is al genoeg
om een vuur te doen ontbranden.
En spoedig laait het op.

Het warmt je hart, je handen.
Zo ook als je liefde van God ervaren hebt.
Het warmt je op.
Je straalt het uit.
Het is voor iedereen."

Gods liefde is als een vuur.
Heb je het koud?
Kom naar Jezus toe.
Hij warmt je op.

© Tonny Appermont

134 Wapens

Ik ben een fan van goede werktuigen.
Het is handig als je beschikt over een scherp mes
om taai vlees te snijden.
Een cutter is onmisbaar als je een stuk karton
moet uitsnijden.
Roeren in de soep doe je beter met een pollepel
of met een grote houten lepel,
dan met je hand en met je arm.
Schroeven vastdraaien gaat een stuk gemakkelijker
met een schroevendraaier dan met je vingers.

Zo kan ik nog heel lang doorgaan.

Je kent het Engels woordje waarschijnlijk ook:

"tools", dus werktuigen.

Geen mens kan er zonder.

Die werktuigen kan je gebruiken voor wat ze dienen
en dat is prima zo.

Maar je kunt ze ook verkeerd gebruiken.

Zo kun je er gemakkelijk wapens van maken.

In de krant las ik meermaals dat mensen vermoord
werden met een mes.

En het is ook niet leuk dat die houten lepel of de
broeksriem gebruikt worden om een pak rammel
te geven.

Je krijgt waarschijnlijk liever centjes of
een nieuwe broek.

Er zijn ook werktuigen die alleen maar dienen
om te schieten, te bombarderen, te vernietigen,
op te blazen, schade aan te richten...

Dat zijn "wapens".

Vandaag is het 11 november.

In België is dat voor de kinderen een leuke dag.

Ze moeten immers niet naar school.

Men herdenkt het einde van de eerste wereldoorlog.

Het was 11 november 1918.

Er was al vier jaar oorlog.

De meeste mensen waren die oorlog kotsbeu.

Het is niet leuk dat mensen uit andere landen

alles van jou afpakken,

heel veel dingen kapotschieten,

mensen doodschieten,

de baas over je spelen.

Die dag in 1918 was een blijde dag,

want het einde van de eerste wereldoorlog werd getekend.

Gedaan met al die oorlogsellende.

Is er na 1918 nooit meer oorlog geweest?

Jammer genoeg wel.

Tot op vandaag zijn er overal oorlogen.

Een trieste zaak.

God gaf de mensen een vrije wil.

Mensen kunnen goede dingen doen.

Maar mensen kunnen ook slechte dingen doen.

Voor mij is het duidelijk dat ruzie maken en

oorlog voeren niet bepaald goede dingen zijn.

Moet je dan al de wapens vernietigen?

Je zou zeggen: "Hoe vlugger hoe liever."

Maar ik denk dat het allemaal niet veel helpt,
zolang er mensen zijn, die slechte bedoelingen hebben.

Al waren er geen revolvers en schietgeweren meer,
ze zouden hun auto gebruiken als wapen
(daarmee kan je iemand heel gemakkelijk doodrijden),
ze zouden met een vliegtuig met opzet in hoge gebouwen vliegen
(dat is al gebeurd),
ze zouden hun mes op de verkeerde manier gebruiken.
Ach het is een triestig verhaal.

Echte vrede komt er pas als de Here Jezus terugkomt.

Diep in mijn hart verlang ik ernaar.

Maar ik moet toch iets zeggen:

Wat ben ik blij dat er in ons land geen oorlog is.

Wat ben ik blij dat de mensen, die ik tegenkom,
geen wapens dragen.

(Agenten wel, maar ze zullen hun wapen niet
zo maar gebruiken om mij te vermoorden).

Wat ben ik blij dat ik de straat op kan gaan
zonder een revolver in mijn zak.

Iets om over na te denken?

Graag!

© Tonny Appermont

135   Uitvinding

Niet te geloven wat er allemaal uitgevonden wordt.

Er bestaan meer dan 100 000 verschillende producten.

Telkens wordt er weer iets nieuws uitgevonden.

Er bestaan meer dan 100 000 verschillende muziekjes.

Nog steeds worden er nieuwe liedjes gecomponeerd.

Er bestaan miljoenen verhalen.

Elke dag worden er duizenden bijgeschreven.

Je zou zeggen: hoe kan je nog iets uitvinden,

als alles er al is?

Het antwoord is duidelijk:

mensen zijn nu eenmaal uitvinders.

Mensen zijn steeds op zoek naar dingen,

die er nog niet waren.

Welke dingen er in de loop van mijn leven

uitgevonden werden?

- televisie
- beamer
- smartphone
- laserprinter
- inktjetprinter
- elektrische viool
- petflessen
- en nog duizenden dingen

Welke dingen er niet uitgevonden werden
door mensen, maar door God zelf?

- bloemen
- groenten
- dieren
- bergen
- zeeën
- zaadjes
- water
- sterren
- de hemel en de aarde
- en nog duizenden dingen

Mogelijk word jij ook een uitvinder.

Je mag vandaag al beginnen met creatief zijn.

Ik ben alvast enthousiast.

Prediker (koning Salomon) blijft er
altijd heel nuchter bij:

er is niets nieuws onder de zon.

Maar dat betekent niet dat er niets
uitgevonden wordt.

Samengevat:

de grootste uitvinder is God zelf.

En dan komt de mens met zijn uitvindingen.

Of dieren ook dingen kunnen uitvinden?

Ik denk het niet.

Alhoewel, als ik naar onze hond kijk,
wat hij allemaal doet voor rare dingen,
soms maakt hij gekke bokkensprongen,
dan denk ik:

"Hoe vindt hij het uit."

© Tonny Appermont

136 Aquarium

Toen ik een klein manneke was, vond ik geweldig om op de kermis te kijken naar de goudvisjes.

Er was namelijk een kraam waar zowel goudvisjes als kleine vogeltjes niet ontbraken.

Of je die goudvisjes en vogeltjes moest kopen, of kon winnen, herinner ik me niet meer.

Wat ik me wel herinner...

Dat de goudvis die je mee naar huis nam, slechts een kort leven te wachten stond.

Onmogelijk om een goudvis in een kom te houden.

Later ben ik erachter gekomen, hoe dat kwam.

De vis kreeg te veel eten, het water werd te warm, de vis kreeg een choque van het verversen van het water (ineens van min of meer lauw naar superkoud water), de vis stierf door zuurstofgebrek...

En nog andere redenen.

Maar de vis stierf nooit wegens "te oud", en ook niet doordat hij werd opgegeten door een andere vis, want er zat maar één vis in de bokaal.

Ik weet nog dat ik op een morgen de bokaal leeg vond.

Had de kat de vis gepakt?

Mis poes.

De vis was 's nachts gewoon uit de bokaal gesprongen.

Terug in de bokaal springen, lukte natuurlijk niet.

Later, toen ik al getrouwd was, heb ik een tijd lang een aquarium gehad (hadden wij een aquarium).

Een aquarium met steentjes, een pomp, zuurstof, plantjes en natuurlijk visjes.

Ik noemde het een "gezelschapsaquarium".

Heel veel soorten vissen bij elkaar.

Het was simpel: per liter water mocht je

één centimeter vis in de bak zetten.

De aquarium was een meter lang, dus zat er heel veel water in de bak.

Dus zeker niet te veel vissen in de aquarium.

Verder niet te veel eten geven en verder

de pomp haar werk laten doen.

De vissen konden niet uit de aquarium springen, want er lag glas bovenaan.

Bovenop de aquarium was er nog een lichtbak met wel zes buislampen.

De aquarium bracht leven in de huiskamer.

Geen stilleven, maar ijverige visjes,
druk aan de weer, de hele dag lang.

Natuurlijk moet je regelmatig bezig zijn met
de aquarium: sommige plantjes eruit, andere erin,
zorg voor nieuw geboren visjes, de pomp proper maken,
glas proper maken. Het is een heel gedoe
en je bent al gauw een halve dag bezig met deze
bijzondere hobby.

En nog iets: een mooie aquarium blijft een dure
aangelegenheid.

Maar, het moet gezegd: wel mooi!

God bezit een aantal grote aquaria: zeeën en oceanen.

Prachtige koralen, riffen, plantjes, duizenden
grote en kleine vissen. Indrukwekkend.

Mensen kunnen vissen vangen om op te eten.

Mensen mogen diepzeeduiken en de mooie vissen bekijken.

Maar veel vissen krijgen de kans niet om groot te worden,
omdat er te veel viezigheid in het water rondzwerft.

Jammer, want Gods aquaria zijn subliem.

God gaf echter de verantwoordelijkheid
over de schepping aan de mens.

Wij mogen genieten van de mooie wereld.

Maar we moeten er ook goed voor zorgen.

Jij zegt dat je geen vuiligheid in de zee gooit?

Prima hoor, maar gooi dan ook geen vuiligheid op straat.

En hou je kamer netjes.

Mama zal tevreden zijn.

© Tonny Appermont

137 Positief

Ik weet natuurlijk niet hoe oud jij bent.

Als jij nog erg jong bent, is dit wel een heel erg moeilijke titel.

Wat is "positief"?

Eigenlijk betekent positief hetzelfde als een ja-antwoord.

Als een chauffeur bij de politie moet blazen om te kijken of hij al dan niet gedronken heeft, en hij blaast "positief", dan betekent het: hij heeft gedronken.

Als mama een test doet of ze zwanger is,

en ze ziet dat de uitslag "positief" is,
dan komt er een + tevoorschijn.
Het betekent: mama is zwanger.

Als je een toets maakt en die toets is
beter dan de vorige, dan zegt papa:
het ziet er goed uit. Dat is positief.

En als men vraagt wat er goed gaat
en wat er niet goed gaat,
dan zijn de positieve punten alles wat goed gaat,
wat niet goed gaat hoort bij de negatieve punten.

En tenslotte: papa en mama hebben liefst
een positieve bankrekening.
Dat betekent dat er meer dan 0 op de rekening staat.
Wie minder dan 0 heeft op zijn bankrekening,
heeft een negatieve bankrekening.
Dat is niet echt plezant.

Ik probeer positief te denken.
Ik probeer ook de positieve kanten van de kinderen
te zien en niet dus niet alleen de negatieve.

Heb je al eens gekeken naar een televisieprogramma
waar ook een jury meedoet.

Die jury zegt goede en slechte dingen.

De goede zijn de positieve dingen.

De slechte zijn de negatieve dingen.

Als er dingen niet goed gaan, en de jury is eerlijk,
dan moeten ze de negatieve dingen zeggen.

Nog anderhalve maand, dan komen de kerstrappen
eraan.

Met positieve en negatieve dingen.

Ik hoop dat de juf of de meester heel veel positieve
dingen over je zegt.

En zo weinig mogelijk negatieve.

En wat denk je wat God doet?

Zou Hij iedereen "positief" beoordelen?

Ziet Hij ook jouw negatieve kanten?

Ik weet één ding: God liegt nooit.

Dus als Hij je gaat oordelen...

Hij is alwetend, Hij weet dus alles van jou.

Ai...

Hou je je hart vast?

Gelukkig heeft Hij zelf voor een oplossing
gezorgd voor het "te niet doen van negatieve dingen".

Het is de Here Jezus die de zonde overwon.

En als jij de vertrouwen stelt in Hem...

dan mag jij met Hem overwinnen.

Zijn bloed op Golgotha, 2000 jaar geleden,
reinigt vandaag nog steeds.

Het is beter dan de beste zeep,
want zeep kan zonde niet wegwissen.

Jezus zegt: "Maak Mij de koning van je hart,
dan hoor je bij Mij.

Ik maak je rein.

Ik breng jou bij de Vader.

Doordat je bij Mij hoort, kijkt de Vader
door Mij naar jou.

Hij ziet je negatieve dingen niet meer".

Ik werd een christen.

Lang geleden.

En ik heb er nog steeds geen spijt van!

Was die beslissing om christen te worden
positief of negatief?

Ik denk POSITIEF.

Ik "denk" het niet.

Ik "weet" het zeker.

© Tonny Appermont

138 Dynastie

We vieren op 15 november in België
het feest van de dynastie.

Vroeger was er geen school op 15 november.

Maar toen bestond er wel geen herfstvakantie.

We hadden alleen vakantie op 1 en 2 november
(dat waren de feesten van Allerheiligen en Allerzielen),
dan krijgen we vrij op 11 november (wapenstilstand)
en op 15 november (feest van de dynastie).

Ik heb dat woord "dynastie" altijd
een moeilijk woord gevonden.

Ik wist dat het iets met de koning te maken moest hebben,
want in de klas leerden we steevast over de koningen
van ons land.

Ik zat in 1960 in het eerste leerjaar en in 1974 zat ik
in mijn laatste jaar voor "onderwijzer".

Al die tijd was onze koning "koning Boudewijn" en zijn vrouw "koningin Fabiola" onze koningin.

We leerden over de eerste koning van België en nog van alles. Elk jaar weer.

Maar wat ik echt leuk vond:

die vrije dag.

Op 15 november moesten we niet naar school.

Ondertussen moeten we op 15 november wel naar school.

Maar de gemeentehuizen zijn dicht.

Openbare diensten werken niet.

Immers zij vieren het feest van de dynastie.

Ik laat het in het midden of je graag of niet graag hebt dat wij in ons land een koning en een koningin hebben.

In Nederland en Groot-Brittannië hebben ze dat ook.

In Frankrijk, Duitsland, Italië, USA, Rusland hebben ze een president.

Indertijd was voor het volk Israël God de Koning.

Het was een theocratie.

Maar de mensen wilden dat er een "echte" koning zou komen.

Ze hadden een probleem met de "hemelse" Koning.

Die Koning konden ze niet zien.

Die Koning konden ze niet horen.

Die Koning moesten ze alleen maar gehoorzamen.

"Wij willen een "echte" koning.

Een man van vlees en bloed.

Samuel waarschuwde de mensen:

een koning is duur, een koning eist van alles van jullie.

Luisterden de mensen naar Samuel.

Bleven ze bij hun hemelse Koning?

Vergeet het.

Ze wilden liever een dure "aardse" koning.

Of al die koningen goede vorsten waren?

Vergeet het.

Sommige koningen verkondigden rare dingen.

Ketterijen. Afgoderij.

Hoe het ook zij,

God vraagt van ons dat we de overheid eren,

dus je mag niet zo maar eventjes de koning

gaan doodschieten.

Wil je liever een president in ons land?

Dan moet je eerst in de politiek gaan.
Dan kan je de dingen veranderen.
Maar de meerderheid moet het goed vinden.
Het is allemaal zo gemakkelijk niet.

Wat je ook kunt doen?

Je mag bidden voor de koning, de koningin,
de ministers...
ervoor bidden dat wij een rustig leven mogen leiden.

Ik mag zo maar vertellen over de Here Jezus,
zonder dat ze me in de gevangenis zetten.
Daar ben ik wel blij mee.

© Tonny Appermont

139 Bokrijk

Als er Nederlandse kinderen
mijn verhalen lezen,
zullen ze zich afvragen
wat Bokrijk nu weer is.
Een rijk met veel bokken?

Het lijkt me inderdaad dat Bokrijk
iets te maken heeft met veel

bokken.

Bokrijk is een deel van de gemeente Genk.

Het ligt in Belgisch Limburg.

Niet zo ver van waar ik woon.

Ik heb in Bokrijk gestudeerd.

Vijf jaar lang.

De school lag niet in een stad,
maar in het prachtige Bokrijk.

Niet zo gek ver van die school
lag "Bokrijk":
het openluchtmuseum.

Nu zeg ik niet gauw dat je ergens
"moet" geweest zijn, maar nu wel.
Iedereen moet Bokrijk gezien hebben.
Je komt in een prachtig museum,
waar je oude huizen en oude schuren,
oude kerkjes, oude koetsen,
oude interieurs, oude moestuinen,
oude kruidentuinen, oude herbergen
kunt bewonderen.
Alles is authentiek.

Dat betekent dat alles eruit ziet, zoals
het vroeger ergens stond.

Men brak de schuur af ergens in West-Vlaanderen,
en men zette diezelfde schuur terug in Bokrijk.

Je komt arm en rijk tegen, mooi en lelijk,
groot en klein en je weet nu hoe de mensen
vroeger leefden, heel lang geleden.

En behalve het openluchtmuseum valt er natuurlijk
nog veel meer te beleven.

Zoek dat maar op op Internet,
ik ben geen reclamebureau.

Ik ben een tijd geleden gaan kijken
naar "de Ark van Noach",
netjes nagebouwd zoals die ark
in de Bijbel beschreven staat.

Je kunt ook een bezoek brengen
aan het museumpark "Orientalis",
een museum van "de Heilig Landstichting".

In de buurt van Nijmegen.

Ook de moeite waard!

Weet je wat ook de moeite waard is?

Kijken naar Bijbelse films.

Dikwijls geven die films een goed idee hoe het er vroeger uitzag.

Je kunt je dan de Bijbelverhalen nog beter voorstellen.

Sommige mensen willen graag naar Israël.

Ze willen "het Heilig Land" zelf zien.

Ze willen Jeruzalem bezoeken.

Natuurlijk is dat allemaal mooi.

Nog mooier dan Bokrijk.

Ongetwijfeld.

Of ik ooit nog in Jeruzalem geraak,
durf ik te betwijfelen.

Maar ik ben wel op weg naar ...
het hemelse Jeruzalem.

Je vindt dat verhaal helemaal
achterin in de Bijbel.

Bijna te mooi om waar te zijn.

© Tonny Appermont

140 Verveling

Na de grote vakantie vinden heel wat kinderen geweldig dat ze terug naar school mogen.

Als ze dan bevraagd worden, waarom ze zo graag naar school gaan, is hun antwoord meestal:

we missen onze vriendjes en vriendinnetjes.

We willen terug samen spelen.

Er zijn ook kinderen die zeggen:

ik heb niet graag vakantie, dan verveel ik me zo.

De vakantie was zo saai.

Wat deed je dan?

Vaak wist ik niet wat ik moest doen.

Ik verveelde me.

Verveling is inderdaad niet weten wat je moet doen.

Zelf heb ik er nooit last van.

Ik weet nu eens altijd iets te doen:

lezen, schrijven, opruimen, strijken, piano spelen,

bas spelen, even slapen, even babbelen,

naar de televisie kijken, wandelen, fietsen,

zwemmen, de hond wassen, helpen, eten, genieten van

een kopje koffie met een koekje,

telefoneren, even computeren, naar de repetitie gaan,
een voorstelling gaan bekijken...

Ik kan nog minstens duizend dingen erbij zetten.

Gevolg: ik verveel me nooit.

Natuurlijk kan je activiteiten doen, waar verveling dreigt.

Je wilt naar zee gaan met de trein. De treinreis duurt drie uur.

Neem dan iets mee om te lezen in te trein,

of neem de laptop mee, zodat je naar een film kunt kijken,

of neem je vrouw mee, zodat je wat kunt babbelen met elkaar.

Je kijkt naar de televisie, maar er is niets op dat je interesseert.

Oplossing: zet de televisie uit en doe iets anders.

Je ligt in het ziekenhuis na een operatie. Er is geen bezoek.

Je ligt er enkele uren helemaal alleen, je kunt niet lezen,

je hebt geen behoefte om naar de televisie te kijken.

Oplossing: denk, bid... Na een tijdje val je vanzelf in slaap.

Neen, er is geen reden om je te vervelen.

Voor de kinderen heb ik nog meer tips:

naar de bibliotheek gaan en mooie kinderboekjes zoeken,

dan kan je die lezen.

Vragen aan mama of papa om iets voor te lezen of te vertellen.

Tekenen, knutselen.

Vraag aan mama of papa of je naar de muziekkacademie mag,
zodat je een instrument kunt leren spelen.

Ga naar een sportclub, een voetbalclub, atletiek, turnen,
zwemmen, tennis, judo, weet ik wat.

Probleem: je gaat te kort aan tijd hebben.

En ik weet het zeker: je gaat je niet (meer) vervelen.

Het leven is te kort om je te vervelen.

Vind ik in de Bijbel iets over verveling?

Wat ik me dikwijls heb afgevraagd:

voor de Here Jezus gedoopt werd door Johannes,
ging hij 40 dagen in de woestijn.

Helemaal alleen.

Geen vrienden om tegen te praten.

Geen televisie of smartphone,

geen krant of tijdschrift.

Wat Hij wel deed?

Vasten, bidden, denken, Zich voorbereiden.

Hij nam geen tijd voor toeristische uitstappen,

Hij nam geen tijd om eten te zoeken of klaar te maken.

Heel die tijd was Hij te gast bij Zijn Vader in de hemel,
niet in de hemel, maar in de woestijn.

En misschien waren het wel de rijkste
veertig dagen uit Zijn leven.

Of Hij zich verveeld heeft?

Ik weet zeker van niet!

© Tonny Appermont

141 Noordzee

Ooit gezwommen in de Noordzee?

Ooit gewandeld aan de Noordzee?

Ooit schelpjes opgeraapt op het strand van de Noordzee?

Ooit zandkastelen gebouwd aan de Noordzee?

Ooit gelogerd aan de Noordzee?

Het is beslist de moeite waard.

Ben je er nog nooit geweest,
dan moet je het zeker eens doen.

Het is niet aan de deur,
als je tenminste niet in West-Vlaanderen woont.
Je moet eerst files trotseren,
of je moet eerst in een tijd reizen in een drukke trein,
maar het loont de moeite.

Je kunt naar de Belgische kust.

Daar staan heel veel appartementsgebouwen.
Daar heb je lange zeedijken om op te wandelen.
Daar staan er overal strandhuisjes.
In de zomer is er heel veel volk op het strand.
Je kunt ligzetels huren.
Je kunt op een terrasje iets gaan drinken.
Je kunt pootjebaden.
En je kunt zelfs zwemmen.
Omdat het vaak waait, kan je spelen
met een windvogel.

Het spel van eb en vloed is fantastisch.
Bij eb moet je heel ver wandelen eer je
aan het water van de zee komt.
Onderweg kan je genieten van stroompjes,
schelpjes, ribbels op het zand,
heerlijk om op blote voeten te lopen.

De Noordzee aan de Nederlandse
of Franse kust ziet er helemaal anders uit.
Je moet er maar naar toe gaan.

Heel wat mensen gaan ieder jaar weer terug
naar de Noordzee.

Er werden heel wat liedjes over geschreven.

De Noordzee vind je niet in de Bijbel.

Stel je voor dat de Noordzee zou opensplijten.

Dat je door een pad zo maar kon wandelen
tot in Engeland.

Geen Ferry nodig, geen Seastar nodig,
ook geen Eurotunnel...

Gewoon stappen van Oostende naar Dover.

Zonder nat te worden. Zonder natte voeten.

Bij de Schelfzee was dat indertijd wel het geval.

Die zee ging open en de Israëlieten gingen erdoor.

Maar de Egyptenaren geraakten niet aan de overkant.

Hun strijdwagens raakten vast in het zand.

Zij kregen het water over zich heen.

Toen de Israëlieten veilig de overkant bereikt hadden,
gingen ze dansen onder leiding van de meer dan
negentig jaar oude Mirjam, de zus van Mozes.

Ik was er niet bij. Ik had het anders graag willen meemaken.

Of ik graag eens wil gaan kijken naar de Schelfzee?

Voor mij hoeft het niet.

Ik reis gewoon af en toe naar de Noordzee.

Die is ook prachtig.

© Tonny Appermont

142 Handig

Iedereen heeft twee ogen,

toch zegt niemand:

die meneer is ogig, die mevrouw is ogig,

ook niet als de persoon heel goed kan zien.

Iedereen heeft twee oren,

toch zegt niemand:

die meneer is orig, die mevrouw is orig,

ook niet als de persoon heel goed kan horen.

Iedereen heeft twee benen,

toch zegt niemand:

die meneer is benig, die mevrouw is benig,

ook niet als de persoon heel snel kan lopen.

Iedereen heeft twee voeten,

toch zegt niemand:

die meneer is voetig, die mevrouw is voetig,

ook niet als die persoon heel goed kan voetballen.

Maar als iemand goed met zijn handen kan werken,
als iemand van alles kan maken,
als iemand goed kan knutselen,
dan is hij / zij handig.

Soms zegt men van één die mensen:
die heeft twee rechterhanden.

Andersom bestaat ook. Heel erg.
Het is jammer als men zegt
dat je twee linkerhanden hebt,
Dat betekent immers dat je niet veel terecht brengt met je handen.

En als je van alles laat vallen,
zegt men dat je houten handen hebt.

Als je niet handig bent, ben je onhandig.
Dat is heel vervelend, want dan vind je het moeilijk
om gaten te boren in de muur,
om nagels fatsoenlijk in te kloppen,
om een kast in elkaar te zetten,
om een stopcontact te herstellen,
om behangpapier tegen de muur te plaatsen
en nog veel meer dingen.

Als je voor elk klusje iemand moet vragen,
wordt dat een dure aangelegenheid.

Dus ontwikkel je handen maar goed.

Dat kun je doen door met de bal te spelen
(gooien, vangen, rollen, dribbelen...).

Maar handig zijn kun je ook ontwikkelen
door netjes te leren schrijven,
door mee te doen in de knutselles,
door mama te helpen met de afwas,
door papa te helpen bij de klusjes.

Als je veel met je handen werkt,
word je op de duur vanzelf handig.

Als je niks doet, leer je ook niks.
Dus... aan het werk.

Dikwijls heeft "handig" niets met "handen" te maken.

Het is handig als je papa en mama een auto bezitten,
zeker als je de auto dikwijls nodig hebt.

Het is handig als je kort bij een station woont,
zeker als je elke dag de trein moet nemen.

Het is handig als je een paraplu bij hebt
als je in de regen moet wandelen.

Een poes heeft een staart.

Daardoor komt ze altijd op haar pootjes terecht.

Als ze uit een boom springt, valt ze automatisch
op haar pootjes.

Dat komt dus door die staart, dat is haar stuur.

Handig toch!

Wij hebben ook een diepvries.

Ook handig.

Je kunt er heel wat eetwaren heel lang in bewaren.

En in de caravan staat een koelkast.

Handig als het warm is.

Ik zocht het woord "handig" in de Bijbel.

Nergens te vinden.

Maar toch.

Noach en zijn zonen bouwden de ark.

Onmogelijk als ze niet handig waren.

Je vindt het verhaal in Genesis 6.

En wat dacht je van de bouw van de tabernakel.

Dat verhaal staat in Exodus 35.

Er werden goede vakmensen aangesteld voor het werk.

En goede vakmannen zijn per definitie handig.

1 Koningen 5 en 6 gaat over de bouw van de tempel.

Daar waren heel veel handige mensen bij betrokken.

Vorig schooljaar zat er een jongentje in mijn klas
zonder handen.

Hij was als baby door een vreselijke ziekte

zowel zijn handen als zijn voeten kwijtgeraakt.

De jongen had geen handen,

maar toch was hij handig.

Hij kon schrijven, tekenen, jas aantrekken, eten,

op de computer werken en heel veel meer ... zonder handen.

Hij hield zijn hoofd er wel bij.

Hij was creatief om oplossingen te bedenken om
zonder handen en voeten door het leven te gaan.

Ik had moeite om met de klas het liedje te zingen
van Elly en Rikkert:

"Dit is mijn hand en dat mijn voet,

'k heb ze allebei nodig..."

Omdat een jongen van mijn klas,

die bovendien veel van de Here hield,
het moest doen zonder handen en voeten.

Ik heb hem eens gevraagd: "Kunnen we dat liedje wel zingen?"

Hij vond van wel.

Ik denk heel veel terug aan deze bijzondere jongen.

Het helpt mij om niet te zagen en te klagen.

© Tonny Appermont

143 Rommel

"Wat zit jij toch te rommelen!"

Heb je die opmerking ooit gekregen?

Kinderen van de lagere school hebben vaak
een bank waar je spullen kunt in bergen.

Bedoeld om boekjes in te leggen.

Bedoeld om je schrijfgerief weg te stoppen.

Bedoeld om een kladschrift kwijt te kunnen.

Zo een bank is heel praktisch.

Je hebt meteen bij de hand wat je nodig hebt.

Veel kinderen hebben op een wip wat ze nodig hebben.

Maar er zijn ook kinderen,

die de grootste moeite hebben met hun bank.

Ze krijgen die maar niet op orde.

Ze vinden het boekje na lang zoeken.
Ze vinden hun gom of potlood niet.
Hun etui vinden ze wel, maar leeg.
Dat komt omdat hun bank één en al rommel is.
Het ligt niet op orde.
En vaak liggen er dingen in de bank,
die daar niet thuis horen.
Die liggen dan in de weg en zo vind je niet
wat je zoekt.

Veel erger is als er rommel is in je gedachten.
Als er van alles in je gedachten zit,
dat daar niet thuis hoort.
Wij noemen dat:
niet geconcentreerd.
Even een voorbeeld:
je moet een taak van wiskunde maken.
Het is eigenlijk heel simpel, of juist niet simpel:
in je boekje staan oefeningen, die je moet maken.
Goede oefeningen zijn oefeningen, waar je
flink bij moet nadenken.
Als de oefeningen veel te gemakkelijk zijn,
heb je er helemaal niks aan. Dan leer je niets.
Als je erbij moet nadenken, missen de oefeningen

hun doel niet. Je leert bij.

Maar als je tijdens het nadenken steeds

met andere dingen bezig bent,

dan wordt het moeilijk.

Je laat je afleiden door wat er op straat gebeurt,

je laat je afleiden door het meisje achter je in de klas,

je laat je afleiden door de juf die een jongen helpt,

je laat je afleiden door te denken aan vanmorgen,

je laat je afleiden door de denken

aan wat je morgen gaat doen.

Kortom: een ramp.

Rommel in je gedachten.

Rommel in je doen en laten.

Nu terug naar de rommel in huis.

Vroeger speelde je heel graag met playmobil.

Maar je speelt er al vijf jaar niet meer mee.

Het ligt in huis, voor niemendal.

Dan kun je vier dingen doen:

opruimen en netjes wegbergen voor later

(als de kleinkinderen eraan komen).

Je kunt het ook weggeven aan iemand,

die het wel kan gebruiken.

Je kunt het verkopen op een rommelmarkt.

Daar verkoop je het voor een appel en een ei
aan iemand die het graag wil hebben.

Tenslotte kun je het gewoon weggoien.

Maar dat vind ik dan niet milieuvriendelijk.

Ben je al naar het containerpark geweest?

Daar wordt heel wat rommel weggegooid,
maar ook spullen, die eigenlijk niet weggegooid
moeten worden.

Ik noem dat dan "verspilling" en
"jammer".

Bovendien kost het geld om dingen weg te gooien.

Een containerpark is absoluut niet gratis.

Tip: koop niet wat je niet nodig hebt,
dan hoef je het daarna niet weg te doen.

In Johannes 13 staat het verhaal van
de voetwassing.

De Here Jezus waste de voeten
van zijn discipelen.

Van de ene kant was dat om te laten zien
dat je een ander moet dienen.

(Zo dien je voor iets!).

Van de andere kant is het nodig om elke dag
proper te zijn.

Lopen door het stof met je sandalen,
zorgt voor vuile voeten, die gewassen moeten worden.

De voeten zouden gaan ruiken en zelfs ziek worden.

Maar leven in deze wereld met je hoofd en hart,
zorgt voor vuile zonden, die gewassen moeten worden.

Ze lijken op rommel, maar dan vieze rommel.

Dagelijks opruimen is de boodschap.

Je kunt met die zonden echter niet naar het containerpark.

Alleen de Here Jezus wast.

En wacht.

Op jou.

Elke dag.

© Tonny Appermont

144 Tenen

Aan elke voet vijf.

Eigenlijk zijn tenen mooie dingetjes.

Zeker tenen aan een kindervoetje.

Als een baby geboren wordt,
vallen de tenen en de vingers enorm op.

Iedereen begint meteen te tellen.

Tien vingers. Tien tenen.

God heeft zich niet vergist.

En kijk eens hoe klein.

En kijk eens hoe mooi.

Om goed te kunnen stappen,

heb je je tenen nodig.

Tenen dienen om je evenwicht te behouden.

Vooraf de twee grote tenen.

We noemen dat ook dikke tenen.

Speciaal is dat die tenen twee kootjes hebben.

Net zoals je duimen.

De andere tenen hebben er drie.

Net zoals de andere vier vingers.

Ik vind tenen dus ook mooi.

De tenen van mijn vrouw bijvoorbeeld.

Soms zijn de teennagels gelakt.

Dag mag, maar voor mij hoeft het niet hoor.

Wist je dat de nagels van je tenen veel

langzamer groeien, dan de nagels van je vingers?

Maar ze blijven wel groeien, zo lang je leeft.

Net zoals haar blijft groeien.

Maar de normale groei stopt gelukkig.

Stel je voor dat ik niet gestopt was met groeien,

toen ik een jaar of 17 was.

Ik ben nu minstens zes meter groot zijn.

Maar als mijn vinger- en teennagels niet waren blijven groeien,

zou ik ook een probleem hebben...

Wat ik ook bijzonder vind?

Dieren hebben ook tenen, maar die tenen zien

er toch wel heel anders uit.

Ik ben blij dat mijn tenen er niet uitzien,

als de tenen van een struisvogel.

En ik ben ook blij dat ik geen olifantenen heb.

Wat ik absoluut niet graag heb?

Schimmel tussen mijn tenen.

Daarom droog ik mijn tenen goed af.

Zeker na het zwemmen.

En weet je wat ik niet graag zie?

Tenen van sommige balletdanseressen.

Van de balletdanseressen,

die onvoorzichtig waren met hun voeten.

Die tenen zien er dan heel raar uit.

En tenen van sommige Chinese of Japanse dames trekken ook op niks.

Dat komt doordat de ouders van die dames de voetjes van hun kinderen veel te strak inwikkelden, want ze wilden daarmee belemmeren dat die voetjes normaal gingen groeien.

Want "kleine voeten = mooi".

Resultaat: een soort klompvoet.

Ik zie toch liever een normale voet met normale tenen.

Ik "doe" ook graag "natuurlijk".

Ik loop ook niet graag op mijn tenen, want dat doet zeer.

Probeer maar eens een uur lang op je tenen te lopen.

Je weet waarschijnlijk ook dat, als er iets heel moeilijk voor je is, men dan zegt dat je op je tenen moet lopen. Het gaat wel, maar eigenlijk slechts nauwelijks. Was het iets gemakkelijker geweest, dan hoefde je niet op je tenen te lopen. Het zou veel gemakkelijker zijn.

Wist je dat ieder mens andere tenen heeft?

Net zoals jouw neus anders is dan iemand

anders zijn of haar neus,

zijn je tenen anders dan die van een ander.

Dus zorg er maar goed voor, want je tenen zijn uniek.

Probeer er ook voor te zorgen, dat je tenen niet ruiken.

Je voeten voldoende wassen is de boodschap.

En elke dag verwisselen van sokken.

En niet altijd dezelfde schoenen dragen.

En oppassen met sportschoenen.

Genoeg daarover.

Tijd om naar de Bijbel te gaan.

In het boek Rechters (Richteren) vind je in

hoofdstuk 1 het verhaal van Adonibezek.

Hij had in zijn leven zeventig koningen

gevangengenomen, en hun duimen

en grote tenen afgehakt.

Nu werd hij zelf verslagen door de Israëlieten.

Hij probeerde te vluchten maar ze kregen hem te pakken.

En wat deden ze?

Ze hakten zijn duimen en zijn grote tenen af.

Nu kon hij niet meer vluchten.

Lang heeft hij niet meer geleefd.

Zij brachten Adonibezek naar Jeruzalem en daar stierf hij.

Er is nog een andere plaats in de Bijbel

waar je iets vindt over tenen.

Je leest over een man die aan elke voet 6 tenen heeft.

Aan elke hand heeft hij bovendien 6 vingers.

Het was dan ook een reus.

Nu moet je niet denken aan een man die groter is dan een boom,
maar denk wel aan een boom van een vent.

Een hele grote sterke man, echt heel groot, een vechter.

Maar hij wordt wel gedood door het dappere leger van David.

Hij had beter geen oorlog gemaakt met de Israëlieten,

hij had de Israëlieten beter niet uitgescholden.

Hij had de les van David en Goliath niet goed begrepen.

Nu was hij zelf de sigaar.

Maar nu terug naar de tenen.

Je weet het nu: misschien kun je er niet zo veel mee doen,

je gebruikt je vingers om piano te spelen maar je gebruikt je tenen niet,

je gebruikt je vingers op iets vast te pakken en niet je tenen,

je gebruikt je vingers om een stofje uit je oog te halen en niet je tenen.

Maar je gebruikt je tenen wel om te stappen en niet je vingers!

© Tonny Appermont

145 Gasten

Ken je het woord "gastvrijheid"?

Het betekent eigenlijk dat je graag mensen ontvangt.

Zijn mensen bij je thuis welkom?

Voelen de mensen zich thuis bij jou?

Het is niet altijd zo gemakkelijk om gastvrij te zijn.

Je moet ervoor zorgen dat alles netjes opgeruimd is.

Je moet ervoor zorgen dat je wat in huis hebt:

een hapje, een snoepje, een drankje...

Je mag niet gierig zijn.

Als je geld hebt, ben je overal welkom.

In de hotels hangt er met hele grote letters

WELKOM

maar de gastvrijheid van de hotels is niet gratis.

Integendeel, enkele dagen slapen in een hotel

en je bent arm (je wordt er arm van).

Het is well goedkoper in een B&B,

bed & brackfast (= een kamer en ontbijt),
bij Airbnb (= op internet zoeken naar een familie,
die je een kamer ter beschikking stelt met of zonder ontbijt)
of bij "Vrienden op de fiets" (= mensen waar fietsers met vakantie
terecht kunnen).

Maar ook daar moet je betalen voor logies en ontbijt.

Er bestaat ook gratis gastvrijheid.

Het is niet iedereen gegeven.

Het heeft een prijskaartje, als je dit te dikwijls toepast.

Dat prijskaartje is voor de gastvrije persoon, dus voor de gastheer,
niet voor diegene die van de gastvrijheid van de ander geniet,
dus de gast (of de gasten).

En dan is er nog iets dat niemand leuk vindt:

dat anderen van je profiteren.

Gastvrijheid is dus iets moeilijks, laat het duidelijk zijn.

Toch vraagt de Bijbel ons (in het boek Hebréeën):

wees gastvrij.

Abraham kreeg gasten op bezoek.

Hij wilde absoluut dat ze bleven eten.

Hij was erg gastvrij.

"Laat me een bok voor jullie klaar maken."

Hij moest nog een bokje slachten en klaar maken.

En wist je al dat de Here Jezus, toen Hij thuis vertrokken was,
toen Hij dus niet meer langer bleef bij Jozef en Maria,
geen huis had.

Dieren hebben wel een huis:
vossen hebben holen, vogels hebben nesten...

Jezus is steeds bij iemand anders te gast.

In die tijd was het heel gewoon.

Ik denk dat Hij ook regelmatig buiten heeft geslapen.

En in het land Israël is het wel koud 's nachts,
maar je zult er niet bevriezen.

Stel je voor dat jij in die tijd had geleefd,
en dat je de Here Jezus gastvrijheid had verleend,
zou je niet fier zijn?

Jezus in jouw huis. Mooi toch!

Je zult zeggen: dat kan nu niet meer.

Wie zegt dat?

Het kan nu nog steeds.

Tenminste, als je jouw hart vergelijkt met een huis.

Dan wil Jezus in jouw hart intrekken.

Dan wordt jouw hart Zijn huis.

Als Jezus bij de mensen binnenkwam,

ging Hij aan tafel met hen.

Dat was leuk, want aan tafel werd er gesproken

over van alles en nog wat. Heel vertrouwelijk.

Ook dit kan nu nog steeds.

Jezus wil maaltijd met je houden.

Je mag Hem ontvangen en heel dicht bij Hem zijn.

Je mag Hem vertellen over de problemen die je hebt.

Je kan Hem steeds vragen: "Help mij. Red mij Zegen mij."

Dus... wees gastvrij.

Nodig Jezus maar uit.

En je mag ook gastvrij zijn voor mensen.

Voor vluchtelingen, voor mensen die het moeilijk hebben,

voor eenzame mensen...

Dan zal de Here Jezus tegen je zeggen:

"Je hebt Me eten gegeven.

Je hebt Me drinken gegeven.

Je hebt Me gekleed."

En dan zul je vragen:

"Heer, wanneer heb ik U eten gegeven?

Heer, wanneer heb ik U drinken gegeven?"

Heer, wanneer heb ik U gekleed?

En dan zegt Jezus:

"Wat je aan de minste van mijn broeders hebt gedaan,

heb je aan mij gedaan."

Je vindt dat verhaal in Matteüs 25.

O ja, word je ergens hartelijk ontvangen,

vergeet niet om dankbaar te zijn.

Maar dat is weer een ander verhaal.

© Tonny Appermont

146 Volksdans

Leuk, fijn, geweldig, ontspannend, lekker samen,

heerlijk ontspannen, om naar uit te kijken...

Zo definieer ik volksdans.

Maar dat vindt lang niet iedereen.

Veertig jaar geleden waren er heel veel mensen,
die volksdans geweldig vonden.

In vele plaatsen waren er volksdansgroepen.

Je kon cursussen doen om zelf volksdans te leren geven.

Ik deed dat soort cursussen.

Ik genoot van het dansen, van de volksmuziek,
van het dans-spel.

Volksdans doe je samen, in een kring, in een square
(een vierkant), in rijen, in slierten...

Ik heb gedanst met mensen van andere landen,
wij dansten met heel veel samen,
soms met meer dan duizend mensen
(in het Nachtegalenpark in Antwerpen).
ik heb muziek gespeeld waarop gevolksdanst werd.

Ik heb anderen leren volksdansen.

We dansten met tieners, oudere jeugd, volwassenen,
kinderen, kleuters.

Soms dansten we met ouders en kinderen samen.

Het was leuk, maar het is haast vervlogen cultuur.

Jammer. Jammer. Jammer.

In de jaren 80 deden we volksdanskampen met jeugd uit christelijke gezinnen. Jeugd vanaf 16 jaar tot een jaar of 20.

We deden behalve heel veel volksdansen ook Bijbelstudie, en er werd gezongen, gebeden, gesport.

We waren met ... meer dan 50 deelnemers in een kamp.

Volzet.

We deden volksdans uit verschillende landen.

Israëlische dansen waren meestal het meest populair.

We amuseerden ons kostelijk.

In de psalmen lees je dat je God mag loven met dans.

Loof Hem met de reidans!

De Joden hebben dat begrepen,

want zij kennen heel wat Bijbelse dansen:

Mayim (Waterdans): dan zal ik met vreugde water scheppen

uit de bronnen van het heil - uit Jesaja.

Tzadik Katamar (Wuivende palmen): de rechtvaardige zal juichen

als een palmboom - uit de Psalmen.

Broederliefde: Zie hoe goed en hoe lieflijk het is, als broeders

ook tezamen wonen - uit de Psalmen.

Ma Navu (Hoe lieflijk): hoe lieflijk zijn de voeten van degene,

die de goede boodschap brengt - uit Jesaja.

Ik kan nog een tijdje doorgaan.

Mooi toch.

Waarom het weg is bij ons? Haast gedaan met volksdans...

Ik zou het niet weten.

Ik doe het wel nog, af en toe.

Als de kans er is om nog eens volksdans door te geven aan anderen, grijp ik die kans.

Hoe lang het nog gaat duren? Geen idee. En toch.

Er zijn nog meer mensen als ik, die volksdans prettig vinden, die het de moeite vinden om samen met anderen te dansen, die niet allemaal apart op de dansvloer willen dansen, immers dan dans je met velen, maar toch apart...

Volksdansers willen allemaal samen op de dansvloer dansen, maar dan echt samen, verbonden met elkaar.

Hoe dat dan gaat?

Handen geven aan elkaar, doorschuiven, dansen met iedereen, een sociaal muzikaal spel met elkaar.

Gelukkig doen de kleuterjuffen nog kleuterdansjes.

Samen een treintje maken,

dansen gelijk de beren of de eendjes,

gelijk aapjes of hondjes,

dansen zoals de Indianen of de cowboys, de Chinezen of de Afrikanen.

En er zijn nog enkele turnmeesters en turnjuffen die de dansen gebruiken

om een uurtje gezellig samen te bewegen.

Dus volksdans is toch nog niet helemaal uitgestorven.

Gelukkig.

© Tonny Appermont

147 Appartement

Het appartementenverhaal moet nog gebouwd worden.

Even langs lopen bij de architect, wat het gaat worden...

Kom binnen een paar dagen maar terug. Ik schrijf "dit" nu op 19 november,

terwijl het appartement pas geschreven moet worden op 24 november.

Ik ben dus echt te vroeg met schrijven.

Allee, volgende donderdag bouw ik het en zet het meteen op internet.

Oei, we moeten verder bouwen. Het is tijd.

Wat je belooft moet je ook doen.

Een verhaal over een appartement dus.

Een appartement is een aparte woning in een (groot) gebouw.

Een appartement kan klein zijn: voor één of twee personen,
maar het kan ook groot zijn: voor zes personen...

Appartementsgebouwen vind je meestal in de stad.

De grond in de stad is heel duur.

Men bouwt hoge gebouwen.

In die gebouwen wonen tientallen mensen.

Ze wonen in hetzelfde gebouw, maar toch wonen ze apart.

Woon jij in een appartement?

Woon jij op een hoge verdieping?

Is het een mooi appartement?

Vind jij het leuk op het appartement?

Ken jij de mensen die naast je wonen?

Ken jij de mensen die boven je wonen?

Als je volgende zomer op vakantie wil naar de kust,

kan je daar een appartement huren op de zeedijk.

En als je nu in een huis woont en je hebt een hekel

aan het onderhouden van de tuin,

je vindt het huis veel te groot,

dan kun je misschien beter in een appartement gaan wonen.

Ik woon in een huis.

Ik maak graag muziek.

Ik denk dat ik beter niet in een appartement ga wonen.

De bovenburen en de benedenburen zouden mijn "lawaai" niet appreciëren.

Of ik ooit op een appartement ga wonen?

Ik denk het niet.

Maar je weet het nooit.

Wie in een piepklein appartementje woonde?

De profeet Elisa had een "dakappartement",
piepklein, er stond alleen een bed, een tafel,
een stoel en een lamp.

Maar op die plaats kon Elisa zich terugtrekken,
telkens hij in Sunem op bezoek was.

Je vindt dat verhaal in 2 Koningen hoofdstuk 4.

Er gebeurt van alles in dat verhaal.

Dus, kleine lezer, als jij in een appartement woont,

geniet er maar van,

niet te veel drukte maken,

want dat vinden de mensen niet fijn.

Je voeten afvegen als je binnenkomt.

Niet spelen met de lift...

Ach, ik ga zwijgen,
jij weet het zelf allemaal al lang!

© Tonny Appermont

148 Weg

Sommige woorden betekenen veel dingen tegelijk.

Zoals dit woord "weg".

Ik vind mijn huiswerk niet meer terug.

Het is "weg".

Het is erg mistig.

Het is heel gevaarlijk om vandaag de "weg" op te gaan.

Ik wil naar Duitsland.

Welke "weg" moet ik nemen?

Jezus zegt: "Ik ben de "Weg", de Waarheid en het Leven,
niemand komt tot de Vader dan door mij."

Welke "weg" moet je gebruiken om dit vraagstuk op te lossen?

Piet vindt het heel fijn om eens "weg" te zijn van huis.

Op welke "weg" woon jij? De Veldweg? De Binnenweg?

De Vaartweg? De Bosweg?

Joris kwam op de Bosweg.

Hij vond het maar een rare naam,
want hij zag geen bos.

Katleen, zijn vrouw, vond het heel gewoon:
het bos is toch weg.

Daarom heet het hier Bosweg.

Een tijd geleden was er een mooi programma op de televisie.

Dat programma heette "Weg van de snelweg".

Op de snelweg is er niet veel te beleven,
maar als je de snelweg verlaat,
je rijdt een gemeente in, een stad in, een park in,
dan kun je daar hele mooie dingen zien.

In het programma reed je op een bepaalde plaats
van de snelweg af.

Je nam de afslag (afrit) en dan reed je naar een hele mooie plek.
Die bezocht je dan.

Mooi.

Weg van de snelweg.

Ik ben graag op de juiste weg in het leven.

Dat heet mijn levensweg.

Het begint in de buik van mama.

Dan word je geboren.

Je bent een baby, je wordt een peuter,

een kleuter, een lagere schoolkind,

een tiener, een adolescent,

een jong-volwassene, een volwassene,

een ouderling en dan ... uit.

Dood.

Weg.

Maar eigenlijk ben je dan niet weg,

wel weg van het leven op aarde,

maar je mag verder op een andere weg,

een hemelse weg.

In de hemel.

Zouden de wegen daar op namen hebben?

De Paulusweg.

De Mozesweg.

De Jezusweg.

De Evaweg.

De Bijbelweg.

De Psalmenweg.

De Engelenweg.

De Eliaweg.

De Jesajaweg.

En deze wegen zijn er zeker niet in de hemel:

De Pestweg.

De Leugenweg.

De Xyniemandweg.

De Xyjenietstaanweg.

De Pijnweg.

De Oorlogweg.

De Verdrietweg.

De Allehoopwegweg.

Aan deze wegen twijfel ik:

De Sigarenweg.

De Zonnebankweg.

De Wijnweg.

De Theaterweg.

De Hobbyweg.

Ik neem even de weg naar mijn klok.

Oei, ik zie dat het al laat is.

Ik ga op weg naar mijn bed.

Naar Bethlehem (of is het Bedlehem?).

© Tonny Appermont

149 Bril

Geleerde mensen zijn er al heel lang.

Toch duurde het heel lang eer de bril uitgevonden werd.

Dat is heel jammer,

want heel wat mensen hadden wel een bril nodig,

want ze zagen slecht,

alleen ... er was geen bril.

Nu is het geen enkel probleem meer.

Winkels gooien je dood met brillen.

Er zijn ook contactlenzen: een bril, die je niet ziet.

Er zijn brillen voor bijziende mensen, voor verziende mensen,

er zijn brillen om je te beschermen tegen de zon,

fietsbrillen, duikbrillen, theaterbrillen...

en zelfs wc-brillen.

Die laatste heeft echter weinig te maken met je ogen.

Heb jij goede ogen? Fijn zo, dan heb je geen bril nodig.

Behalve... als je slijpt met een slijpschijf,

als je werkt met gevaarlijke producten.

Dan heb je een veiligheidsbril nodig.

Ken je dit spreekwoord al?

"Wat baten kaars en bril,
als de uil niet zien en lezen wil."

De betekenis ken je vast:

het is vruchteloos om iemand voor te lichten als hij dat niet wil.

Ik probeer met mijn verhaaltjes,
met mijn "cursiefjes" (zo heten die dingetjes)
jonge mensen "voor te lichten".

Pas op voor dit!

Pas op voor dat!

Wil je gelukkig worden, doe dit!

Wil je niet ongelukkig worden, doe dat!

De Here Jezus waarschuwt de mensen heel vaak.

Let op! Komt de waarschuwing echt van de Here Jezus?

Dan moet het wel in de Bijbel staan.

En als dat zo is, gehoorzaam de waarschuwing!

Neem de waarschuwing van Jezus in acht.

Het zal zegening met zich mee brengen.

Maar...

Iemand zegt je: Jezus waarschuwt voor ...ditte en datte...

Maar die ...ditte en datte... vind je niet in de Bijbel.

Dan klopt er iets niet.

Dan hoef je met die "waarschuwing" geen rekening te houden.

Dus...

Niet zo maar alles aannemen wat je hoort.

Niet zo maar alles aannemen wat je ziet op de televisie.

Niet zo maar alles aannemen wat je leest in de krant.

Een van de vele waarschuwingen van de Here Jezus

haal ik hier naar voor.

Dit staat wel in de Bijbel.

Daarom zet ik de tekstverwijzing erbij.

"Maar stel je voor dat je wel naar Mij luistert,

maar niet doet wat Ik vraag,

dan lijk je op een domme man,

die zijn huis bouwt op het zand...

Dat huis zakt in elkaar,

er blijft niets van over."

Je vindt het in Matteüs 7 vers 26 en 27.

Weten wat Jezus vraagt is prima,
maar je moet het ook doen!

Gebruik een "kaars" zodat je goed kunt zien.

Zet je "bril" op, zodat je scherp ziet.

Wees verstandig.

Die "kaars" is de Here Jezus,

die "bril" is de Here Jezus.

"Mijn hulp komt van Hem,
die hemel en aarde gemaakt heeft."

© Tonny Appermont

150 Harp

Een soort gouden katapult.

Een ding met heel veel snaren en heel veel pedalen.

Een muziekinstrument dat in de hemel thuishoort.

Het instrument dat een rivier kan naspelen

en het rollen van de donder.

Het instrument dat zo mooi klinkt als "begeleider"

van een stem, van een fluit, van een strijkorkest.

Het instrument dat zo mooi klinkt "solo"

(= geen andere instrumenten nodig).

Je zou voor minder harp gaan studeren.

Maar...

Harp = duur (echt duur)

Harp = groot, zwaar (een gewone auto is te klein)

Harp = moeilijk (een beetje muziek kennen is te weinig)

Harp leren = een lange weg afleggen, zweten, studeren...

Na het betalen, vervoeren, studeren van de harp
kan je eindelijk genieten van prachtige harpmuziek.

In een groot orkest is er meestal 1 harp (heel soms 2).

De kans dat je in zo een orkest kunt spelen, is niet zo groot.

Ik snap dat er niet zo veel mensen harp studeren,

Maar ... ik vind het prachtig.

En niet alleen ik.

Koning Saul was zwaarmoedig, neerslachtig, somber.

Toen vroeg men aan David, de herdersjongen,
om voor koning Saul op de harp te spelen.

Saul werd helemaal rustig van die heerlijke harpmuziek.

Harpmuziek was een geneesmiddel voor Saul.

Psalm 150: looft Hem met de harp en de citer.

Harpisten mogen met hun harp spelen tot eer van God.

Mooi toch!

© Tonny Appermont

151 Shopping

Hou jij van winkelen?

En wil je de auto vlakbij kunnen parkeren,

in de parkeergarage onder de shopping,

of boven op het dak van de shopping.

Wil jij gezellig winkelen zonder nat te worden.

Wil je allemaal winkels bij elkaar hebben.

Dan moet je naar een shoppingcenter.

Overal zijn er shoppingcenters.

Ik herinner me het eerste shoppingcenter

dat er in Genk gebouwd werd.

Het was een schot in de roos.

Gezellig shoppen, al vroor het buiten,

een koffie drinken op een terrasje in de gangen
van het shoppingcenter.

Niet iedereen was er blij mee.

Mensen kunnen hun centen maar één keer uitgeven.

Geld dat uitgegeven wordt in een shoppingcenter,
kun je niet opnieuw uitgeven in een winkeltje in de stad.

Veel winkeltjes in de stad moesten hun deuren sluiten.

Al gezien?

Handelspand te huur.

Winkel over te nemen.

Te koop.

De één zijn brood is de ander zijn dood,
zegt het spreekwoord.

Het is waar.

Hou je van shoppen?

Wees maar voorzichtig met de centjes,
oppassen dat je niet te veel centjes uitgeeft.

Shoppen mag wel, maar het mag geen hobby worden.

Leer sparen.

Dat betekent niet dat je gierig moet zijn.
Maar wel dat je centjes opzij moet leggen.
Het is moeilijk om spaarcentjes opzij te leggen.
Maar spaarcentjes zijn heel nuttig,
want wellicht heb je de centjes binnenkort echt nodig.

Gelukkig gaf de Here God je verstand.
Maar je moet dat verstand wel aan het werk zetten.
En je mag de Here God ook vragen om je te helpen
bij het besteden van je centjes.
Het lijkt gek, maar het werkt echt.
Vraag de Here God om je te helpen
om geen domme dingen te doen.
Ik lees in het gebed, dat Jezus ons leerde:

"Here, geef ons heden ons dagelijks brood."

Veel mensen hebben dat veranderd:
"Here, geef ons een prachtige villa,
een chique auto, heel veel mooie reizen,
heel veel kleren, schoenen,
een goede kapper, lekker eten
(maar niet te veel groenten)
en drinken

(geen water alstublieft),
vergeet de poetsvrouw niet,
en zorg dat het gras in onze tuin groener is
dan het gras in de tuin van de buren.
En graag heb ik nog graag goede punten
op mijn rapport, liefst zonder er al te veel
voor te moeten doen."

Ben je tevreden met iets minder?

Prima hoor!

© Tonny Appermont

152 Duvel

Frankrijk is een wijnland.

Er wordt wat wijn gedronken in Frankrijk.

Vin du table. En dikwijls heel lekkere wijn.

En liefst ook nog champagne.

Duitsland is het worstenland.

Hoe langer de worsten, hoe beter.

En veel.

Amerika is het land van de Fast Food.

Als het maar rap klaar is, dus hamburgers,

hele grote met daarbij een GROTE cocacola.

Heel groot.

België is het bierland.

Bij ons zijn er veel bierbrouwers.

Ons bier is bekend in de hele wereld.

Het is dan ook lekker bier.

Maar dat bier heeft dikwijls akelige namen:

Petrus, Judas, Verboden Vrucht, Pater,

Angel, Augustijn, Babbelaar, Bacchus,

Bella Mère, Blanche des Neiges,

Boeteling, Bokkereyer, Braven Apostel,

Brugse Zot, Chapeau Banana, Dilirium Tremens,

Dikkenek, Embrasse, Ezel, Femme Fatale,

Gensch Mannekes Pies, Goliath Christmas,

Gulden Draak, Houten Kop, Johannes,

Kastaar, Kwak, La Divine, Lucifer,

Moeder Overste, Mort Subite, Ne Kopstoot,

Nostradamus, Oesterstout, Pannepot,

Pee Klak, Pilaarbijter, Riebedebie, Satan Red,

Sloeber, Stille Nacht, Straffe Toeback,

Super 64, Tonneke, Wildebok, Zeezuiper,

Zatte Bie, Duvel.

Nu denk je dat dat alle Belgische bieren zijn.

Nee hoor, de lijst is eindeloos.

En wat vind je van die gekke namen?

De titel van dit verhaal is "Duvel",
omdat dit wel heel erg bekend bier is.

Lekker, maar wel "zwaar".

Je kunt er eigenlijk maar één drinken,
anders word je dronken.

De naam is eigenlijk maar raar.

De naam klinkt duivels maar heeft gelukkig
niets met de duivel te maken.

Het is gelijk onze nationale voetbalploeg:
de rode duivels hebben gelukkig ook niets
met de duivel te maken.

Wel als die mannen oneerlijk, vals,
achterbaks gaan voetballen.

Gelukkig doen ze dat niet.

En de mensen die graag een duvel drinken,
ik hoop dat het hun smaakt,
maar ze moeten er zeker geen drie
achter elkaar drinken,

want dan gaan ze wel draaien in hun hoofd,
misschien wel heel dom doen,
dan lijken ze wel op de ....

Zeg dat ik het gezegd heb.

© Tonny Appermont

153 November

De maand november zit er bijna op.

Het is immers inmiddels 30 november.

En 31 november bestaat niet.

Ik had er vroeger altijd moeite mee,
hoeveel dagen zijn er nu in november?

Totdat een meester van de school
ons het volgende ezelsbruggetje leerde:

30 dagen heeft november, april, juni en september.

Februari heeft er 28 of 29 alleen.

De rest hebben er 30+1.

Vanaf die dag wist ik het:

vier maanden met 30 dagen,
één met 28 of 29,

de andere 7 maanden tellen 31 dagen.

We leerden mooie gedichten
over de maanden van het jaar.

Ik citeer er drie

(ik haal enkel de strofe die over
de maand november gaat, eruit)

Gedicht 1: (één van de 12 strofen)

November brengt de eerste kou
en jaagt het haardvuur door de schouw.
De bomen staan daar kaal en kil,
maar binnen is het warm en stil.

Gedicht 2: (één van de 12 strofen)

November die ook slachtmaand heet,
maakt naakt en kaal de bomen.
Het jaar is bijna uitgezweet,
het laat de regen stromen.

Gedicht 3: (één van de 12 strofen)

En in november drinkt zij 't op
en haalt haar wasje uit het sop
(jullie herkennen vast juffrouw Boggemog)

November is een echte herfstmaand:

het kan van alles zijn:

koud, winderig, regen, stormachtig, mistig,
zonnig, sneeuw, vorst...

Je weet het niet op voorhand.

En de dagen worden steeds korter,
de nachten langer.

Ik ben niet een echt novemberfan,
het begint al met "feesten" op het kerkhof,
maar van de andere kant maken de mensen
er toch weer het beste van:

de verwarming wat hoger draaien,
de gezelligheid binnen zoeken.

Voor God is het allemaal geen probleem,
welke maand het is.

Hij is en blijft altijd dezelfde Liefhebbende God.

Gelukkig maar.

En jij verlangt nu al naar de lente?

Het mag hoor, maar wacht dan even

tot de winter voorbij is.

En die moet nog beginnen.

De weerkundige winter begint op 1 december,

dus morgen. Tot 1 maart.

Dan begint de weerkundige lente.

De astronomische winter begint op 21 december,

de korte dag van het jaar. Tot 21 maart.

Dan begint de astronomische lente:

dag en nacht zijn precies even lang.

Het verhaal van november

en jij verlangt naar lente.

Het klinkt als een treurzang.

Het komt omdat we nog in november zijn.

Maar troost je,

het is al 30 november.

Dus nog slechts drie maanden

en één dag geduld alstublieft.

© Tonny Appermont